Počátky města Lom ležícího v Podkrušnohoří na rozhraní okresů Most a Teplice sahají ke konci 12. století. Se vzrůstajícím rozmachem uhelného průmyslu se tato původně zemědělská usedlost během 19. století přeměnila v hornickou obec. Těžba hnědého uhlí ovlivnila život v obci i po sociální stránce. V důsledku nových pracovních příležitostí přicházeli do této sudetoněmecké oblasti čeští dělníci s rodinami, což způsobilo výrazný nárůst českého obyvatelstva v kraji. Ke konci druhé světové války se město zapsalo incidentem, při němž místní německé obyvatelstvo zlynčovalo a zabilo amerického vojáka J. H. Bankse, který se snažil zachránit skokem padákem ze zasaženého letadla.

Po Mnichovské dohodě podepsané 29. září 1938 bylo Československo nuceno postoupit pohraničí označované jako Sudety Německu. Ani městečko Lom nacházející se na Mostecku se nevyhnulo připojení k Třetí říši. Kvůli své příslušnosti k Říši a hlavně kvůli chemickému závodu na výrobu benzínu, který vznikl v blízkosti nedalekého Litvínova, byl Lom stejně jako celá oblast Mostecka během druhé světové války často vystavován leteckým náletům spojeneckých letadel. Odtržení pohraničí mělo fatální dopad především na obyvatelstvo různých národností žijící právě v těchto oblastech. Probíhalo zde tvrdé pronásledování Židů. Docházelo k vyhánění Čechů nebo odebírání národnostních a některých občanských práv těm, kteří zůstali. Z oblastí utíkali rovněž usedlí i kočovní Romové, z nichž někteří dříve do českého pohraničí uprchli před rostoucím nacistickým útlakem v předválečném Německu. Později byli do těchto míst přiváženi obyvatelé okupovaných evropských zemí využívaní k práci v těžkém, chemickém či uhelném průmyslu.

Po druhé světové válce došlo v Lomu podobně jako v ostatních sudetských oblastech k odsunu německého obyvatelstva. Válkou zničené pohraničí bylo třeba osídlit a obnovit. Za pracovními příležitostmi, které toto vylidněné území nyní skýtalo, přijíždělo samovolně nebo na základě organizovaných náborů nemalé množství Romů ze Slovenska. Zatímco na Slovensku panovaly velice chudé poměry a práce byl naprostý nedostatek, zde našli příchozí nové pracovní uplatnění. Příchod Romů na Mostecko započal hned v roce 1946 a už o rok později zde žilo 1792 občanů tohoto etnika. Životní podmínky však nebyly nijak povzbudivé. V průběhu padesátých let se řízená migrace Romů ze Slovenska dále stupňovala. Průmyslové závody však novým pracovníkům často nezajistily vhodné ubytování a situace se stále zhoršovala. Romové bydleli v přeplněných dělnických ubytovnách nebo i domech určených k demolici. Se zhoršujícími se životními podmínkami se zhoršovaly také vztahy s ostatním obyvatelstvem. Životy obyvatel Mostecka velmi nepříjemně zasáhlo neustálé rozšiřování těžby uhlí v celé tzv. Severočeské hnědouhelné pánvi. V důsledku tlaku komunistického režimu na zintenzivnění těžby se v období od roku 1945 do roku 1957 těžba v této oblasti zpětinásobila. Řada menších obcí Mostecka kvůli rozrůstání uhelného průmyslu zcela zanikla, jiné prodělaly výrazné změny. Samotné město Lom čelilo až do roku 1989 likvidaci. Mimo jiné právě kvůli bourání některých čtvrtí několika obcí na Mostecku a nutnosti přesídlení jejich obyvatel vzniklo v této oblasti několik sociálně vyloučených lokalit či doslova romských ghett.